

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Kaufmanówna (Kaufmann, Kaufmannówna) Zofia

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Kaufmanówna (Kaufmann, Kaufmannówna) Zofia	
6. LICZBA STRON/KART: 22		7. LICZBA SKANÓW: 22
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Świetne grono Profesorów!

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE
Nr. 604. -

Wzrostniki: świadectwo dojrzałości,
metryka, maturalne, absolutorium i roz-
prawa p. t.: „Fryderyk Nietzsche życie
i filozofia”, odebratem. -

Kraków 6. listopada 1914.

Margareta Kaufmann

Stwierdzam podpisana uprasza
Świetne grono Profesorów o
dopuszczenie do egzaminów
ścisłych z filozofii ścisłej, jako
przedmiotu głównego i z filo-
logii Tacituskiej, jako przedmio-
tu pobocznego,

w celu uzyskania stopnia docto-
rskiego.

Opo podaniu mego dotychczas:

metryki,

świadectwo dojrzałości

absolutorium,

rycyonys i

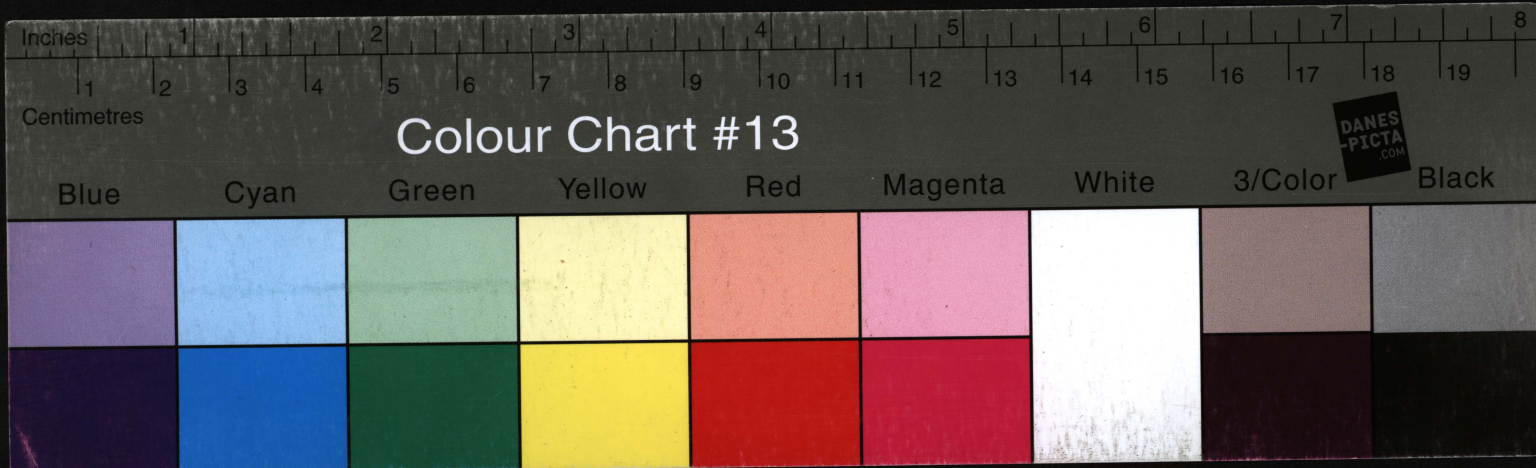
rozprawę na temat:

„Fryderyk Nietzsche
Życie i filozofia”

w Krakowie 28/III. 1915.

Maria Kaufmannowa

Wrocławskie 10.

Do
Szanownego Główna Profesorów
wydziału filozoficznego.

Kraków, dnia 19. kwietnia 1912.-

J.W. Panom Profesorom

Drowi Rubczyńskiemu

" Garbowskiemu

przesyłam rozprawę p. Kaufmannówny
z prośbą o wydanie oceny na piśmie,
czy na jej podstawie można kandydatkę
dopuszczać do rygorozów. -

Dziekan Wydz. fil.:

J. Kowalewski

*Prośba Kaufmannówny
w sprawie o dopuszczenie do egzami-
nów ścisłych.*

Pracownicy

Wycieczka

Urodziłam się dnia 14 maja 1889 w Krakowie.
Tutej ukończyłam szkołę normalną i gimnazjum
polskie i zdałam egzamin dojrzałości w krakowskim
e. R. gimnazjum św. Anny. W jesieni 1907 r. zapisałam
się na uniwersytet Jagielloński jako słuchaczka wy-
ższej. Słuchałam wykładów filozofii ścisłej, pedago-
giki, filologii klasycznej i zdałam regularnie tych
przedmiotów kolloquia. Brałam też czynny udział w dru-
gich seminariach i ćwiczeniach.
W 1912 r. spędziłam przez tydzień w Wiedniu, celując
właśnie w poznaniu się z literaturą krytyczną o F. Nietzsche.

w Krakowie dnia 28th VII 1912 r.
Zofia Kaufmanowa.

wynikające z wyrażenia musiały być nory zasadniczymi pomysłami
 i ujęciem wyznacznym, które pchnęły Nietzschego na tor jego bezkompromisowej
 ścieżki; nie raz zawodziły i upadły. Autorka zdaje się entuzjastycznie uzna-
 wać wszelkie jego geniumy, a jednak interpretacja jego psychizmu
 motywów skłania go w sposób niedozwolony. Nie jest prawdą, że Nietzsche
 musiał być w odmęty metafizyki Schopenhauera jedynie pod wpływem
 „podziwian i pragnień”; obok niej były jeszcze inne jego natchnienia, wpo-
 sobionej wprost do krytycyzmu, do tego go skłoniły. Nie jest też prawdą,
 że późniejszy bolesny rozpad i pragnienia prowadziły, iż popadł w neurozę.
 raczej kształtował się w nim zupełnie inny i oryginalny nurt filozofii.
 Przeciwnie, Nietzsche nie znał wyższej instancji nad sobą i
 tej jego filozofii. Jej nie szukał w próżni, „myślnie”, raczej najdalsze
 mu zasięgi pragnienia, jak np. z Wagnerem. Nie więc, że w dalszym w.
 hipotezie tego fałszywego ujęcia – wstępuje z konieczną stroną Nietzsche.
 autorka filozofii nie mogła dojść do autorka do słusznych wniosków.
 Opierając się na pewnym ujęciu i piśmie filozofii, obok autorka np.
 stanowisko Nietzschego wobec egzystencji prowadzi jako etetyczny
 kultu prawdy, bezwzględny jest w książce: „Perest vita, fiat veritas!” (p. 39).
 Tymczasem książka Nietzschego prowadzi do sprzeczności:
 „Perest veritas, fiat veritas vita!” Nietzsche gofit się na wszelkie
 fałszywe i iluzje, byle tylko stały się jego eksistencją prawdziwą
 d. j. „życiem”.

Nieporozumienie merytoryczne nie umniejsza jednak wartości
 wstępu pani Kaufmann około jej obywatelskiej sprawy ani nie
 sprzyja ujęciu na jej naukową karykaturę. Wino leżało u be-
 macie, arcykrytycyzmu i do pierwszej, samowolnej próby najmniejszej
 odpowiedzian. Autorka musiała zgłębiać okoliczności, że Nietzsche
 jest jednym z najbardziej wartościowych myślicieli i dzieła jego – osobiste-
 mi „przeżyciami”. Wskazywać, że Nietzsche ustąpił z sam-
 ockim studium i aprofundowaniem prowadzi kształt wstępu swój dany,
 ogromnie obciążenie walorów interpretacji osobiste jego przeżycia
 i ujęcie: przytłaczające obszarowe optyczne warunki i nie nadzwyczajne.
 Stwierdzić i zarysować jego zapętlanie do pisma z r. 1874 – 76 o Schopen-
 hauerze.

leńsze i R. Wagnosa należą do najcenniejszych psychologicznych problemów.
Ocenając zatem tę rozprawę, musimy przede wszystkim podziwiać z uznaniem
wielką dokładność, sumienność i najlepszą ofiarę autorowi, jaką jest to zeszło.
Jest to praca przestudiowana dokładnie, domów piśm i kilku domów listów
filozofa było czytaniem, w którym wyraża niecierpliwość, a zwłaszcza nie po-
trawienie znaczenie normę myślową rozpraw dotychczas. Przekonanie, że
autorowi edycji do samistnego myślenia i wypracowania znaczenia, opłynie
kulturalne wykształcenie.

Rzecz była wybrana, gdyż autorowi należydzić obywatelstwo wielu literatury
o psychofizjologii, dem bieżącej, i z psychologicznym dykt o Nietzsche, wskazuje,
jak np. praca Erela przez zupełnie w opracowaniu nie została uwzględniona, podjęto
gdyż inne, jak np. monografię Richtera autorowi eksploatacji bardzo silnie.

Po wyłożeniu formalnych warunków należy, że praca napisana została
dotychczas, w której autorowi gramatyki i z niżej.

Na podstawie przestudiowanej rozprawy proponuję panu Kaufman
Marliff, który jest najlepszą i polecam je do przysposobienia do egzaminów
innych z filozofii jako przedmiotów składowych.

Kraków, 12. maja 1912.

Prof. Dr. Jan Garbaty.

Olena

Przeprawa P. my Zofii Kaufmannówny
 p. l. Fryderyk Nietzsche - Życie i Filozofia -
 objawia manne zalety metodyczne, polegające
 na jasnym sformułowaniu pytań, o których
 wyrażenie autorze chodzi i na przyniesienie uszy
 knowani materji sturanej za podstawę do mis
 skimpennuwinie do uwiadnienia tego w tej pracy
 postawionej. Autorka ogranicza się tu wprowadzić
 do przyby psychologijnej genery przemian, jakieś
 ulegaty poglądy W. i tylko pod koniec ninowko
 dem potrąca o spemieniu w ostatniej (trzej)j
 fusie, które nie sątemu W. uwiadaniac powoz
 i przyznity wedle niej własnie tem uwiadaniem
 (obok skilunosci natury osobistej, cierpien z konw.
 On osamotnienia wobec najbliższych) do jego kaba.
 strasy umyrtowej. Przemianienie ussakre tych
 wyukois przedstawia nie - przyzajuniej temu, kto
 nie odbywat spenzalnych studyio nad W. - jako
 nulenje poparte liwnem cytataur z tego
 diet i korespondenji. Czy zaś jakieś istotnych ryson
 w charakterne i umyrtowej organizenji i w faktycznym
 nanyu twirniu W. autorka niepozimeta, mogly
 weni tytko ktos majany z pienowzej reki cala du
 dowa puziune tego pisarza. Zaradnina wtpliwosci

jini w swietle intasnego jej przedstawienia na-
 smowa nie tylko ta, czy istotnie „instynkt ko-
 mawny, dający do poznania prawdy za wszel-
 ką cenę” był u W. tak silny, jak do-
 autarka twierdzi, wyrażającą koloryą tego in-
 stynktu z instynktem samozachowania, wyli-
 „znaniebną wolą i mitrnią siłą” koncowy
 kataklizm, skoro, jak to sama wydatnia,
 W. lekceważył strasne prądnictwo sądu
 podprądkiem, że ich ^{awansia} ~~podprąd~~, t. j. tym
 ich intasnością, które odwróciły się przeciw
 się i myślowy nad-ostatek, - w ogóle w uw-
 niozi osiągnięciu prawdy nieaktualizujących
 niemięty. Czy więc jego ostatecznego rozstrzygnięcia
 spontanicznie ranej prejęcie, że sam podniósł
 nat żywotności swoich dzieł i przegladu nie-
 lenia nie z prawdą - a w szczególności z taką
 szalona i niesprawną nienawiścią wy-
 stępującą przeciwko chrześcijaństwu i fatyzmowi praw-
 de historyczną w sądach o jego dziełowej roli.
 Praca P. K. Kwalifikacje nie może przekona-
 nia niepetytne dobre do tego, ażeli na
jej podstawie dopuścić się do wygłaszania
t. j. do egzaminów ścisłych z filozofii, jako
przedmiotu głównego

Rubczyński

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.
Nr. 1218.

P R O T O K Ó Ł

dwu-godzinne rygorozum z filozofii z p. Kaufmannówną, odbytego
dnia 17. lipca 1914.-

O b e c n i :

Przewodniczący Dziekan: Prof. Dr. Łoś

Egzaminatorowie: " " Rubczyński
" " Garbowski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Rubczyński* o godz. 11 i egza-
minował do godz. 12, następnie egzaminował Prof. Dr. *Garbowski*
do godz. 1

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celujący*
d. j. w.

Jacek Łoś
W. Rubczyński
J. Garbowski

RECEIVED
JAN 11 1882
U.S. DEPT. OF AGRICULTURE

Received of Mr. J. H. ...
the sum of ...

for ...
J. H. ...

Wiedeń 2/10/90

Jasne Hienowaty Panu Dyrektorowi

Upraszam uprzejmie Pan. Dyrektora
o łaskawe udzielenie panu Hójeńskiemu
pozwolenia wydania wrysunków moich
dokumentów sporządzających z druckami
tak 1) pracy doktorskiej 2) osamotyżonej
pracy prof. J. P. Garboskiego i Ruberyńskiego
i t. d.; mam nadzieję że nie
będzie mi przeszkadzać, że nie mogę
drucken całego uniwersyteckiego
materiału, o ile mi nie będzie
uniwersytecki wspomniany i docu-
mentów.

Z głębokim szacunkiem i pozdrowieniem

Łódź 2/10/90

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY

C. K. UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

W KRAKOWIE

do Nr. 604/1912, 1218/1914

Dziekanat Wydziału filozoficznego c.k.Uniwersytetu Jagiellońskiego poświadcza niniejszem, że JPani Zofia Kaufmanówna złożyła dnia 19.kwietnia 1912 rozprawę pod tyt. „F R Y D E R Y K N I E T Z S C H E Ż Y C I E I F I L O Z O F I A” w celu uzyskania stopnia doktora filozofii. - rozprawa ta została przez referentów Profesorów ^{Witolda} Dra Maryana Rubczyńskiego i Dra Tadeusza Garbowskiego aprobowana.

Zaś dnia 17.lipca 1914 złożyła JPani Z.Kaufmanówna dwu-godzinne rygorozum z filozofii ścisłej przed Prof^{essorem} ^{ami} Drami Rubczyńskim i ~~Dr~~ Garbowskim z postępem celującym.

Załączniki podania t.j.świadcstwo dojrzałości,metrykę urodzin, absolutoryum i rozprawę p.t.„Fryderyk Nietzsche życie i filozofia, w oryginale^{ach} wyjątkiem curriculum vitae zwraca się. -

W Krakowie dnia 5.listopada 1914.-

Pro-Dziekan Wydziału filozoficznego:

Łoś.m.p.

Do

JPani Zofii Kaufmannówniej
/ na ręce/Maksymiliana Kaufmanna /
W K r a k o w i e.-

